

Doar că m-a stins...

Doina Bezea

Să-ți fiu altar nu moarte
am scos din geruri frigul,
m-am învelit cu vise
din lacrimi reci de toamnă,
în sângele zăpezii
mi-am botezat destinul,
doar că m-a stins un tremur,
mă ierți frumoasă doamnă?

Să-ți fiu inel nu clopot
am strâns în brațe luna,
din rugul ars din soare
am prins tăcerea-n flori,
s-a dezvelit și cerul
strângând din vâl cununa,
doar că m-a stins un fulger,
mă ierți de două ori?

Să-ți fiu etern nu jale
am scos din flăcări focul,
din luturi de cenușă
făcut-am chip de fum,
mi-am strâns durerea-n zale
spălând de răni sorocul,
doar că m-a stins uitarea,
mă poți ierta și-acum?
Autor Doina Bezea